

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/3/2018
Identifikačné číslo spisu:	8018200067
Dátum vydania rozhodnutia:	18.04.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8018200067.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci odsúdeného W. pre trestný čin znásilnenia podľa § 1 (1), časti 1, kapitoly 42 Zákona Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska o sexuálnych trestných činoch z roku 2003 a iné, o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody vykonávaného na základe rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4 Ntc 31/2013 z 10. decembra 2013 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Urto 1/2014 z 12. februára 2014 o uznaní a výkone rozsudku Korunného súdu v Bradforde, Spojené Kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, sp. zn. T20127572 z 31. januára 2013, na neverejnom zasadnutí 18. apríla 2018 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného W. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4Ntc/1/2018 z 8. marca 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného W. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým uznesením, sp. zn. 4 Ntc 1/2018 z 8. marca 2018 podľa § 411 ods. 1 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného W., nar. XX. Q. XXXX, trvale bytom S. na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4 Ntc 31/2013 z 10. decembra 2013 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Urto 1/2014 z 12. februára 2014 o uznaní a výkone rozsudku Korunného súdu v Bradforde, Spojené Kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, sp. zn. T20127572 z 31. januára 2013, z ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení zahlásil odsúdený sťažnosť (č. l. 28 spisu), ktorej písomné odôvodnenie nadriadenému súdu do času konania neverejného zasadnutia doručené nebolo.

Sťažnosť odsúdeného bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky spolu so spismi Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4 Ntc 1/2018, sp. zn. 4 Ntc 31/2013, sp. zn. 4 Ntc 20/2015, sp. zn. 4 Ntc 2/2017 predložená 3. apríla 2018.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeným W. podľa § 192 ods. 1 písm. a) a písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) prvá veta pred bodkočiarkou na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt alebo vykonáva trest odňatia slobody. Podľa § 12 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z. z. súd príslušný podľa odseku 1 rozhoduje o všetkých súvisiacich otázkach vykonávacieho konania.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie, vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zák. č. 475/2005 Z. z.“) ak odsúdený zaradený do ústavu s vyšším stupňom strázenia plní program zaobchádzania, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom strázenia; to neplatí pre odsúdeného na doživotný trest.

Podľa § 9 ods. 4 zák. č. 475/2005 Z. z. o zmene spôsobu výkonu trestu preradením do iného stupňa strázenia rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu alebo odsúdeného, alebo aj bez takéhoto návrhu. Odsúdený môže podať návrh o zmene spôsobu výkonu trestu preradením len do ústavu s nižším stupňom strázenia po vykonaní

- a) tretiny trestu, ak bol zaradený do ústavu so stredným stupňom strázenia,
- b) tretiny zo zvyšku trestu zostávajúceho po jeho preradení z ústavu s maximálnym stupňom strázenia do ústavu so stredným stupňom strázenia,
- c) polovice trestu, ak bol zaradený do ústavu s maximálnym stupňom strázenia.

Z obsahu spisu vyplýva, že Krajský súd v Prešove rozsudkom, sp. zn. 4 Ntc 31/2013 z 10. decembra 2013 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Urto 1/2014 z 12. februára 2014, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. uznal a nariadil výkon rozsudku Korunného súdu v Bradforde, Spojené Kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, sp. zn. T20127572 z 31. januára 2013, ktorým bol W., štátny občan Slovenskej republiky uznaný vinným z trestného činu znásilnenia podľa § 1 (1), časti 1, kapitoly 42 Zákona Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska o sexuálnych trestných činoch z roku 2003 a z trestného činu prepadnutia podľa § 8 (1), kapitoly 60 Zákona Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska o krádežiach z roku 1968, na tom skutkovom základe ako je uvedený v citovaných rozhodnutiach, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 4 (štyri) mesiace. Zároveň bol odsúdený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený na výkon uznaného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia (č. l. 109 spisu, č. l. 126 spisu).

Z obsahu spisu súdu zároveň vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4 Ntc 20/2015 z 23. júla 2015 bol podľa § 411 ods. 1 Trestného poriadku zmenený spôsob výkon trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému a odsúdený bol preradený z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia (č. l. 157 spisu).

Z ustanovení § 9 ods. 2, ods. 4 zák. č. 475/2005 Z. z. zároveň vyplýva, že pre vyhovie žiadosti o preradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s nižším stupňom strázenia musia byť súčasne splnené všetky formálne a materiálne podmienky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky posudzujúc splnenie materiálnej podmienky podľa § 9 ods. 2 zák. č.

475/2005 Z. z. z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava z 15. februára 2018 vo svojom súhrne zistil, že adaptácia odsúdeného na podmienky výkonu trestu odňatia slobody je problematická, nedodríava a nedbá na hygienické návyky, je zdrojom konfliktov, disciplinárny trest mu bol uložený devätnásť krát, nemá pracovné návyky a neplní program zaobchádzania. Resocializačnú prognózu riaditeľ ústavu hodnotil ako nepriaznivú s vysokým rizikom sociálneho zlyhania. Riaditeľ ústavu neodporúčal preradenie odsúdeného do ústavu s nižším stupňom strázenia (č. l. 13 spisu).

Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vzhľadom na vyššie uvedené stotožnil so záverom krajského súdu, že odsúdený si zatiaľ nevytvoril dostatočné podmienky pre preradenie do ústavu s nižším stupňom strázenia a bude preto potrebné, aby prejavil dostatočnú snahu po náprave. Na odsúdeného je potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia.

Zlé psychické zvládanie samotného výkonu trestu odňatia slobody podľa tvrdenia odsúdeného a zároveň subjektívny pocit odsúdeného, že doterajší výkon trestu odňatia slobody je dostatočný, nie je sám osebe dôvodom na preradenie do nižšieho stupňa strázenia. Práve naopak, tento subjektívny pocit odsúdeného a skutočnosti uvádzané v návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, sú v príkrom rozpore so samotným hodnotením riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava.

Odsúdený svoju sťažnosť bližšie nekonkretizoval a ani neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktorými by sa bolo potrebné zaoberať. V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň preto odkazuje.

Vzhľadom na nesplnenie prvej obligatórnej materiálnej podmienky pre zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody podľa § 9 ods. 2 zák. č. 475/2005 Z. z. sa skúmanie splnenia ďalšej, a to formálnej podmienky podľa § 9 ods. 4 zák. č. 475/2005 Z. z. stalo bezpredmetným, a preto vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod na zmenu napadnutého uznesenia krajského súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.